Lietas Nr. 11088161415
Lietas arhīva Nr. KA04-0914-17/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2017.gada 30.augustā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija:
tiesnese Inese Laura Zemīte
tiesnese Brigita Būmeistere
tiesnesis Aivars Uminskis
rakstveida procesā apelācijas kārtībā iztiesāja krimināllietu /pers. D/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā saistībā ar Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurora Andreja Sirmā iesniegto apelācijas protestu par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 7.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 7.jūnija spriedumu /pers. D/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā, tas ir, par neatļautu narkotisko vielu iegādāšanos un glabāšanu bez nolūka tās realizēt, un sodīts ar brīvības atņemšanu uz sešiem mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz diviem gadiem.

Tāpat ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 7.jūnija spriedumu /pers. D/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmajā daļā, tas ir, par to, ka viņš, būdams brīdināts par kriminālatbildības iestāšanos par narkotisko vai psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, neatļauti lietoja narkotiskās un psihotropās vielas, un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgais sods /pers. D/ noteikts – brīvības atņemšana uz sešiem mēnešiem 15 dienām.

Soda izciešanu noteikts skaitīt no 2017.gada 7.jūnija, un soda izciešanas termiņā ieskaitīta viņa atrašanās īslaicīgā aizturēšanas vietā 2015.gada 9.jūlijā.

/pers. D/ piemērotais drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts, grozīts uz apcietinājumu, apcietinot viņu tiesas sēžu zālē.

Par pirmās instances tiesas spriedumu Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurors Andrejs Sirmais iesniedza apelācijas protestu, norādot, ka tiesa, nosakot sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, nav noteikusi papildsodu – probācijas uzraudzību, tādējādi nav ievērojusi Krimināllikuma 50.panta ceturtās daļas prasības. Konkrētajā gadījumā papildsods – probācijas uzraudzība – ir paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas soda sankcijā un pati tiesa bija noteikusi šādu papildsodu par konkrēto noziedzīgo nodarījumu, bet nav to noteikusi galīgajā sodā, kas novedis pie Kriminālprocesa likuma 511.panta otrās daļas, 512.panta pirmās daļas, 574.panta 1. un 3.punkta pārkāpuma.

Tādējādi prokurors lūdz lietu izskatīt rakstveida procesā un atcelt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 7.jūnija spriedumu daļā par /pers. D/ noteikto galīgo sodu un lūdz galīgo sodu /pers. D/ noteikt – brīvības atņemšana uz sešiem mēnešiem 15 dienām un probācijas uzraudzība uz diviem gadiem.

Motīvu daļa

Apsverot apelācijas protestā izteikto lūgumu un nesaskatot likumā paredzētos šķēršļus, proti, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 559.panta piekto daļu noraidījumi tiesas sastāvam nav pieteikti, iebildumi pret lietas izskatīšanu rakstveida procesā nav izteikti, tiesas kolēģija atzīst, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 559.panta ceturtās daļas 4.punktam lieta izskatāma rakstveida procesā, pieņemot nolēmumu pēc lietā esošajiem materiāliem.

Tiesas kolēģija, pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi apelācijas protesta motīvus, uzskata, ka apelācijas protests ir apmierināms un pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par /pers. D/ noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu.

Krimināllieta pirmās instances tiesā izskatīta saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, neizdarot pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas apsūdzētajam izskaidrotas.

Tiesas kolēģija atzīst, ka apsūdzētā /pers. D/ vaina noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā, un noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmajā daļā, izdarīšanā ir pilnībā pierādīta ar krimināllietā esošajiem pierādījumiem, un pirmās instances tiesa pareizi kvalificējusi apsūdzētā darbības katrā noziedzīgajā nodarījumā.

Novērtējot spriedumā norādītos, likumā paredzētos apstākļus, kas ir bijuši par pamatu soda noteikšanai apsūdzētajam /pers. D/, tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa tos vispusīgi analizējusi, ņemot vērā Krimināllikuma 35.panta un 46.panta nosacījumus.

Tiesas kolēģija konstatē, ka, nosakot soda veidu, pirmās instances tiesa ir izvērtējusi soda noteikšanas vispārīgos principus un noteikusi sodu individualizētu, ievērojot noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tāpat pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību un izvēlējies vienkāršāko procesa veidu. Spriedums daļā par apsūdzētā vainīgumu inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, soda veids un apmērs, kas noteikts par katru noziedzīgo nodarījumu nav apstrīdēts, līdz ar to šajā daļā pirmās instances tiesas spriedumu tiesas kolēģija nevērtēs.

Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa, nosakot apsūdzētajam sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, nav ievērojusi Krimināllikuma 50.panta ceturtās daļas prasības.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. D/ par Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu sodīts ar īslaicīgu brīvībās atņemšanu, par Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu /pers. D/ sodīts ar brīvības atņemšanu un papildsodu – probācijas uzraudzību.

Savukārt pirmās instances tiesa galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, izmantojot daļēju sodu saskaitīšanas principu, noteikusi vienīgi

brīvības atņemšanas veidā, nepievienojot papildsodu. Līdz ar to pirmās instances tiesas spriedumu šajā daļā nevar atzīt par tiesisku un pamatotu. Turklāt no pirmās instances tiesas sēdes protokola izriet, ka prokurore pirmās instances tiesā bija lūgusi /pers. D/ noteikt galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, tostarp, nosakot arī papildsodu – probācijas uzraudzību. Prokurora iesniegtais apelācijas protests par šo jautājumu un šajā nolēmumā iepriekš minētie apstākļi ir par pamatu sprieduma atcelšanai daļā par galīgā soda noteikšanu un jauna sprieduma taisīšanai šajā daļā.

Tiesas kolēģija, lemjot jautājumu par galīgā soda noteikšanu /pers. D/, ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu.

Tiesas kolēģija konstatē, ka /pers. D/ inkriminētie noziedzīgie nodarījumi saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu kvalificējami kā viens mazāk smags noziegums un viens kriminālpārkāpums. Līdz ar to galīgais sods nosakāms pēc Krimināllikuma 50.panta pirmās un otrās daļas, izmantojot daļēju sodu saskaitīšanas principu.

Arī 2008.gada 1.jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā "Sodu piemērošanas politika" ir norādīts, ka, nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Savukārt galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīga sodu saskaitīšana var tikt piemērota īpašos gadījumos.

Tiesas kolēģija nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu galīgā soda noteikšanai, piemērojot pilnīgas saskaitīšanas principu vai arī vieglāko sodu ietverot smagākajā. Uz tādiem nenorāda arī prokurors savā apelācijas protestā. Tiesas kolēģija ieskatā, lai nodrošinātu /pers. D/ sodīšanu par viņam inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem un sekmētu kriminālsoda mērķa sasniegšanu, galīgais sods nosakāms, piemērojot daļēju sodu saskaitīšanas principu.

Tiesas kolēģija atzīst, ka galīgais sods brīvības atņemšanas veidā apsūdzētajam nosakāms tādā apmērā kā to bija noteikusi pirmās instances tiesa un lūdzis prokurors apelācijas protestā, nosakot /pers. D/ arī papildsodu – probācijas uzraudzība uz diviem gadiem.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs un pamatots, atbilstošs Kriminālprocesa likuma 527. un 528.panta nosacījumiem.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta 1.[1]daļas 2.punktu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 7.jūnija spriedumu atcelt daļā par /pers. D/ noteikto galīgo sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgo sodu /pers. D/ noteikt – brīvības atņemšana uz 6 (sešiem) mēnešiem 15 (piecpadsmit) dienām un probācijas uzraudzība uz 2 (diviem) gadiem.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Krimināllietu departamentā Kriminālprocesa likuma 574.un 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesā.

Nolēmuma pieejamības diena tiesas kancelejā – 2017.gada 30.augusts.

Tiesnese I.L.Zemīte

Tiesnese B.Būmeistere

Tiesnesis A.Uminskis